

Informatienota voor de Gemeenteraad

Antwoord op schriftelijke vragen: PvdA - Minimabeleid en noodfonds

Kernboodschap

Het college onderschrijft de uitgangspunten van ons minimabeleid binnen de landelijke wet- en regelgeving. Dat wil zeggen dat het Rijk verantwoordelijk is voor generieke maatregelen ten aanzien van inkomen en koopkracht. De gemeente vult daarbij aan in bijzondere situaties vanuit de gedachte maatwerk te leveren aan onze inwoners. Dat doen we bij de energietoeslag en voor 2023 vragen we extra middelen aan de raad om hier meer vorm aan te kunnen geven.

Eerdere besluiten

Datum	Korte omschrijving eerder genomen besluit (vermeld zo mogelijk het zaaknummer/documentnummer)
25-06-2020	Armoedebeluid 2020 (47506)

Antwoord van het college

In navolgende tekst beantwoorden wij de gestelde vragen

- Hoe kijkt het college aan tegen het stelsel van minimabeleid voor de groep die hier buiten valt? Welke mogelijkheden voor ondersteuning is er dan nog?*
Ons (lokale) "stelsel van ondersteuning" heeft een plaats in landelijke wet- en regelgeving. Centrale uitgangspunten daarbij zijn (a) dat inkomenspolitiek is voorbehouden aan de regering en (b) dat de bijstandsnorm voorziet in de algemeen noodzakelijke kosten voor bestaan op een sober niveau. Dat de bijstandsnorm in principe voorziet in de algemene kosten van bestaan heeft vanzelfsprekend ook te maken met andere, landelijke, inkomensafhankelijke regelgeving zoals huur- en zorgtoeslag. De inkomensondersteuning die de gemeente lokaal biedt heeft altijd te maken met (individuele) bijzondere noodzakelijke kosten, geënt op de mogelijkheden voor bijzondere bijstand. Bij het toekennen van bijzondere bijstand mag het college rekening houden in hoeverre een inwoner hier ook zelf aan kan bijdragen. Tot een inkomen van 110% van de bijstandsnorm gaan wij er vanuit dat de draagkracht van de betrokken inwoner 0 is. Van het inkomen boven deze norm wordt 35% gezien als middelen die een aanvrager hier zelf aan moet bijdragen. Het moet dan altijd om bijzondere kosten gaan, dus niet over kosten die iedereen geacht wordt te kunnen betalen uit zijn middelen (inkomen en vermogen). Daarnaast kent de gemeente regelingen waarbij we één inkomensgrens (en vermogensgrens) hanteren, waarboven geen recht meer bestaat. Dit doen we o.a. bij de zorgverzekering, de kindregeling en de geldterugregeling. Dit doen we om de uitvoering eenvoudig te houden en naar de verschillende doelgroepen zo helder

mogelijk te communiceren over hun rechten. Bij deze regelingen geldt ook altijd een hardheidsclausule, waarbij in bijzondere omstandigheden van de geldende voorwaarden kan worden afgeweken. Bij de energietoeslag hebben we dit ook expliciet in de aanvraagmogelijkheden opgenomen.

Het college is van mening dat bij elke grens die wordt gesteld er mensen binnen en buiten de mogelijkheden vallen, maar dat de afwijkingsmogelijkheden voldoende garantie bieden om maatwerk te leveren.

2. *Op welke manier is het college van plan om te investeren in een minimabeleid voor de groep, die hier (net) buiten valt?*

Zoals bij onder 1 toegelicht houden wij de energietoeslag expliciet rekening met dit gegeven. Het probleem met het begrip "net" is vooral dat iedereen dit anders invult en op het moment dat we dit definitief bepalen er een nieuwe grens is gecreëerd. Willen we geen nieuwe inkomensgrens creëren, zal de beoordeling daarboven in principe altijd moeten afhangen van alles wat er speelt in een concrete situatie op grond waarvan een consulent motiveert waarom toch tot een toekenning is besloten. Vanzelfsprekend staat het iedere inwoner daarnaast vrij om tegen een (afwijzings-) besluit bezwaar aan te tekenen.

3. *Welke ondersteuningsmogelijkheden zijn er nu voor deze groep?*

Zie bij het antwoord onder 1 en 2. Daarnaast werkt de gemeente nu al samen met vier lokale particuliere fondsen in Noodhulp om in schrijnende situaties waar mensen tussen wal en schip van regelgeving belanden (financiële) ondersteuning te bieden. Daar wordt op dit moment slechts heel beperkt gebruik van gemaakt.

4. *In diverse plaatsen is er gestart met een noodfonds voor inwoners die buiten het minimabeleid vallen. Op welke manier kan Wijchen een noodfonds inzetten voor ondersteuning van inwoners die buiten het minimabeleid vallen?*

Zie bij vraag 3. Daarbij moet wel aangetekend worden dat de potentiële bedragen die nu gemoeid kunnen zijn bij onverwachts sterk dalend koopkracht, niet echt door de samenwerking in Noodhulp opgevangen kunnen worden. Noodhulp biedt daarnaast in principe eenmalige ondersteuning als er daarmee uitzicht is op een structurele verbetering. De huidige onverwachtse koopkrachtproblematiek leent zich daar niet of nauwelijks voor.

5. *Op welke manier kan het stelsel van het Wijchense minimabeleid aangepast worden aan de wijzigingen in inkomen en uitgaven van inwoners?*

Generieke maar toch zo gericht mogelijke maatregelen zullen gezien het uitgangspunt van wet- en regelgeving altijd van de regering moeten komen. Daar waar met individueel maatwerk ingrijpende problematiek in een huishouden kan worden voorkomen is de gemeente aan zet. In de begroting voor 2023 stellen wij voor hier een bedrag voor te reserveren. Dit zullen wij onder meer inzetten voor mensen in schuldsaneringstrajecten om te voorkomen dat zij hier noodgedwongen uit moeten stappen.